

સુપ્રભાતમ્
સુટેદા પ્રા. ભદ્ર
079-23226251

સલામી સવારની..

પક્ષ કે શિસ્ત જેવું રહ્યું નથી સત્તાની ભૂખ છે, સિદ્ધાંત-મૂલ્યો જેવું રહ્યું નથી એ મોટું દુ:ખ છે, રૂખ છે સ્વાર્થભો, એકમેકની કૂખે, પોષે સુખ - 'સરમુખત્યારી' એ રાષ્ટ્રના પતનનું મુખ છે...

અટક્યું ગળો - શનિદેવનો
કારમીરી છછૂંદર, નડી માણસ 'જાતિ'
મુકતી મુંગ્યાં... દર્શન-પીડા...
(મહેબૂબા દિવાળી) (શનિ'થી દૂરી સારી!)

ચિંતન

ચર્યા અર્થાસ્તસ્ય મિત્રાણિ ચર્યા અર્થા સ્તસ્ય બાંધવા: ।
ચર્યા અર્થ: સ પુમાલ્લો કે ચર્યાઓ: સ ચ ભુવતિ ॥

'સંસારમાં જેના પાસે ધન છે તેના બધા જ મિત્રો છે, તેના બધાં જ સગાં-સ્નેહી-બાંધવો અને પરિવાર પણ થઈ જાય છે. ધનવાન વ્યક્તિને જ શ્રેષ્ઠ માનવામાં આવે છે; અને તેને આદર પણ આપવામાં આવે છે. ધન અને ધનિક એવાં છે જેને બધાં જ પૂજે છે. ધન અને ધનિક એવાં સંબંધી-પરિવાર બનાવવા ઈચ્છે છે.'

ચાણક્યનીતિ પણ ધનના પ્રભાવનો સ્વીકાર કરે છે આ સંસાર-વ્યક્તિના સંસ્કાર-સદ્ગુણ-સ્વભાવને મહત્વ નથી આપતો પણ માત્રને માત્ર 'ધન'ને જ મહત્ત્વ આપે છે. આથી રાજકારણમાં - મોટાં ધનવાનો પ્રધાનનેતા થઈ બેસી જાય છે. ધનવાનો જ સમાજમાં મોટાં અને મોભાના સ્થાન પર બેસી જાય છે નથી એમને બોલવાનું ભાન કે નથી વિનય-વિવેક.

પૈસાથી સ્નેહી-મિત્રો-સુખ સગવડ અને 'બધુ' જ મળે છે. આથી લોકો 'સત્ય'ને નહીં 'ધન'ને જ 'સત્ય' સમજે છે.

- સુવિચાર**
- પુરુષો માટે ઊંચો બુદ્ધિશક્તિ લગના બજારમાં મહામૂડી સમાન છે, જ્યારે સ્ત્રીઓ માટે ઊંચો બુદ્ધિશક્તિ લગ કરવામાં આડું આવે છે - કાંતિ ભટ્ટ
 - પરાજય અને નિષ્ફળતાઓમાંથી જ શીખે છે તે શાણો - સંત પુનિત
 - પ્રતના વાર સહેવા કરતાં વહેવારમાં રહેતા શીખે - શાહબુદ્દિન રાહો
 - આત્મ સંયમ પુરુષત્વ એ ચારિત્ર્યનો એક છે - પૂજ્ય મોદા
 - 'સત્ય'તો રત્ન છે, એના પર રંગ ચડાવવાની જરૂર નથી પણ એને એવી રીતે જડીને પ્રકાશમાં મૂકવું જોઈએ કે તે ઉત્તમ લાગે - અખંડ આનંદ
 - ધરને સ્વર્ગ બનાવવા માટે હૃદયને નિર્મળ, વાણીને મધુર અને આચરણને પરિશુદ્ધ બનાવો - ફાઘર વાલેસ
 - આજનું ઔષધ : મીઠા લીમડાના પાનને સૂકવી પાઉંડર કરી માથામાં પેસ્ટ લગાવવાથી વાળ કંડીશનર તરીકે કામ આપે છે. (સંકલન : દીપક વી. ઝાસરા)

બોધકથા

આજકાલ મંદિરોમાં પ્રવેશ માટે શ્રેષ્ઠી-ધનવાન-સત્તાધીશો માટે ખાસ પાછલા બારણાની વ્યવસ્થા હોય છે. પંડા-ટિકીટો તો સર્વસ્વીકૃત થઈ ગયા છે. કથા-વ્યાખ્યાનમાં એમને માટે 'સોફા' સીટ હોય છે. સાધુ-સંતો પણ કથા-વ્યાખ્યાન વચ્ચે તેમને વંદન કરી સ્વાગત કરે છે...

આનંદ મુનિનું વ્યાખ્યાન હતું. શહેરના મોટા ઉદ્યોગપતિ એ સંદેશો મોકલ્યો મને આવતાં પંદર-વીસ મિનિટ મોડું થશે. એટલે ભજન-ધૂનમાં સમય કાઢજો. વ્યાખ્યાન શરુ કરતા નહીં.

શ્રી આનંદ મુનિએ વ્યાખ્યાન શરુ કરી દીધું. શેઠ અર્ધો કલાકમોડા આવ્યા. ગુસ્સો દબાવી બેઠક પર બેઠા. વ્યાખ્યાન પુરું થયું કે તરત ખૂંઆપૂંઆ થતા મુનિશ્વર પાસે જઈ - ઠપકાની ભાષામાં પોતાનો રોષ વ્યક્ત કર્યો. અને છેલ્લે કહ્યું, આ બધી જ જાહોજલાલી - બધું મારા દાનને કારણે જ તમે ભોગવો છો એટલું તો યાદ રાખવું હતું!

મુનિશ્રી કહે - શેઠ મારે માટે બધા શ્રોતા સરખા. તમે હવેથી દાન ન આપતા અને આપેલું પાછું લેવાય તેમ હોય તો પાછું લઈ લેજો! તમારે પણ બધા નિયમોનું પાલન તો કરવું જ પડે!!

'હોમવર્ક' ન કરનાર બાળક ઠોઠ, આભસુ કે જીનિયસ?!!!

બાળકો અંગેના કેટલાક જાણવા જેવા સત્ય જે આપણી માન્યતાઓ પર પ્રહાર કરી શકે છે!

- બાળકનો શારીરિક અને માનસિક વિકાસ મહદઅંશે ગર્ભાવસ્થા દરમિયાન થઈ જાય છે.
- દરેક બાળક એક વિશિષ્ટ પ્રકૃતિ સાથે આવે છે. એક સફળ વાલી તરીકે આપણે તેને ઓળખીને વિકસાવવી શકીએ.
- બાળકને મુક્તપણે પોતાનો મત આપવાની છૂટ ન આપનાર માતા-પિતા તેનાથી બહુ દૂર રહી જાય છે.
- બાળકને આકાશ અને વાયુથી વિખૂટાં પાડી તેમના સઘળા આનંદને છીનવી લેવાની પ્રવૃત્તિ શિક્ષણના નામે ચાલે તે યોગ્ય નથી. ગુરુદેવ ટાગોરને પૂછવામાં આવ્યું કે તમારી દ્રષ્ટીએ જ્ઞાન કોને કહેવાય? તેમણે કહ્યું કે: 'શાળાની અને શિક્ષણ પ્રાપ્તિનાં યાંત્રિકતાએ જ્ઞાન શબ્દની હાંસી ઉડાવી છે. શાળામાં આપતાં બાળકો જાણે અપરાધી હોય તે રીતે તેમને શીખવવામાં આવે છે. એમનો અપરાધ કયો? બીજા ગણિત ભણ્યા વગર, તેમજ ઈતિહાસની તારીખો કંઈક કયાં વગર બાળકો માતાના પેટે જન્મ લે તેથી શું બિચારાં અપરાધી ગણાય? એટલે તો વિચાર કરો કે બાળકો અશિક્ષિત અવસ્થામાં જ શા માટે જન્મ પામે છે?' તેઓ પ્રત્યુત્તર રૂપે આગળ કહે છે: 'મારી માન્યતા એવી છે કે જેનું તેમને જ્ઞાન નથી તેનું જ્ઞાન ધીમે ધીમે મેળવીને આનંદ પામવા માટે જ તેઓ અશિક્ષિત અવસ્થામાં જન્મે છે. એટલે કે તેમના ચિંતનમાં 'જાણવાનો આનંદ' પાયાની બાબત છે'. તેથી જ્ઞાન પ્રાપ્તિની પ્રક્રિયા કારાવાસની સજા ન બની જાય એ જોવાની આવશ્યકતા પર તેઓ વિશેષ ભાર મૂકે છે.
- આપણે કેટલાક વિષયોની અતિ ચર્ચા કરીને તેને બેવડ અને ક્યાંચનાય નથી રહેવા દીધા. જેમાં ધર્મ, ઈશ્વર-અલ્લા, જાતિયતા અને પ્રેમ પણ! હવે શિક્ષણને પણ તે યાદીમાં મૂકવાની જરૂરીયાત ઊભી થયેલી લાગે છે. કેટલાક સત્ય તો આંખે ઉડીને વળગે તેવા છે જે આપણી લાગણી અને બુદ્ધિને પણ હચમચાવવા પૂરતાં છે. જેમ કે, ઈન્ટરનેશનલ નામધારી શાળાઓ! હજી આપણી પાસે ઈન્ટરનેશનલ નામે એવું કશું (શિક્ષણિક) કામ ન હોય અને ઈન્ટરનેશનલ નામે શાળા ચલાવીએ તે કોઈની નજરમાં કેમ નહીં આવતું હોય? (સરકારથી પણ આ બધા નામોને કેવી રીતે સ્વીકારીને મંજૂરી આપતી હશે?) અમેરિકામાં જતાં બાળકો સુટ-બૂટમાં જાય તો એ બાબત તાર્કિક છે પણ, જે દેશમાં વર્ષના લગભગ આઠ મહિના ગરમી રહેતી હોય ત્યાં પણ ઈન્ટરનેશનલ પહેરવેશ? કેટલાં માતા-પિતા બાળકની પ્રકૃતિને ધ્યાનમાં લઈને તેની અભ્યાસની વ્યવસ્થા કરે શકે છે? (આપણે ઘેટાં-બકરાનું ઉદાહરણ આપીએ છીએ) બાળકોને અંગ્રેજી માધ્યમમાં ભણાવવાનો અભરખો કેટલાય બાળકોના ભવિષ્ય ઉપર પ્રાથમિક અસર પેદા કરી દે છે. (જ્યારે કોલેજમાં પ્રવેશ માધ્યમના આધારે નહીં ગુણાંકના આધારે થાય છે) રમતના મેદાનો વિનાની શાળાઓ એ મસ્તક વિનાના ધડની ગરજ સારે છે. હાથ-પગ વિનાના એકલા મગજથી જગત ચાલી શકે કહું? ઠંડા વર્ષોમાં જરૂરી છે તો ગરમ ખોરાકની પણ એટલી જરૂર છે. સવારના વહેલા ઉઠીને જતા નાના બાળકોનું પેટ સાફ હોય નહીં. શરમને કારણે બાળકો શાળામાં કુદરતી હાજતને રોકી રાખે અને અંતે જગતભરના રોગો બાળક લઈને ફરતું થઈ જાય. પ્રાથમિક શિક્ષણ દસ વાગે ચાલું થાય અને ચાર વાગે પહેલાં પૂર્ણ. પણ તેમાં શાળા સંચાલકોને નુકસાન. પાલી પદ્ધતિ પ્રમાણે

ચાલતી શાળાઓને પોતાના નિયમો. ઘરમાંથી બહાર નીકળીને રમતો ન રમતું બાળક ડરપોક બનવાની પૂરી શક્યતા છે. ચીન જેવા દેશ તો સાંજના સમયે ટીવી ઊપર કાર્ટૂન ફિલ્મો પણ બંધ કરી દે છે જેથી બાળકો આભસુ થઈને ટીવી આગળ મંડાયેલા ન રહે. છોકરીઓની સ્થિતિ તો સાવ જ ખરાબ છે. તે તો છોકરી હોવાના નામે ઘરની દિવાલની અંદર પૂરાઈ જાય છે. કેટલાક દ્રષ્ટીવાન માતા-પિતા દિકરીઓને પોતાની સાથે લઈને નવું-નવું બતાવતાં રહે છે.

આપણે બધાં વ્યવહારમાં 'લોકો કરે છે' તેવાં બધાં કામ એકસરખી રીતે કરીએ છીએ ખરો? જેમ કે, કેટલાક લોકો દસ વાગે જન્મે છે અને કેટલાક બે વાગે! કેટલાક મોટી ડીઝી મેળવ્યાં પછી પણ નોકરી ન કરતાં પોતાનો ધંધો જ કરે છે. કેટલાક એમ.બી.એ. કર્યા પછી સાહિત્યકાર બને છે, ઉદાહરણ તરીકે ચેતન ભગત. કેટલાક બેડૂતો વૈજ્ઞાનિક દ્રષ્ટીથી નવી શોધ કરે છે. (જે કામ 'સુષ્ટી' નામની સંસ્થા કરે છે) જો બાળકને પણ સ્વતંત્ર રીતે વિચારીને લાગતું હોય કે હું માત્ર ઉતારો કરીને લખી કાઢું એના કરતાં બોલી જાઉં તો ચાલે? છેવટે તો પ્રશ્ન સમજાવકિતનો છે. વાસ્તવમાં હવે સમય આવી ગયો છે બાળકને વિકલ્પ આપવોનો. શિક્ષક વર્ગમાં કહી શકે: 'તું અમુક પાઠ કે પ્રશ્ન કેવી રીતે પ્રસ્તુત કરવા માગે છે? લખીને, બોલીને કે કોઈ અન્ય માધ્યમથી'. શક્ય છે કે ચાર મિત્રો મળીને તે ઘટનાને નાટકમાં રૂપાંતરીત કરીને વર્ગમાં પ્રસ્તુત કરે તે પણ ચાલે. પ્રાયોગિક પ્રશ્નો લખવાની જરૂરી ખરો? તે તો પ્રયોગશાળાના માધ્યમથી પૂર્ણ છે. ખાલી જગ્યાઓ બાળકો વર્ગમાં એકબીજાને પૂછીને જ તૈયાર કરી શકે. શિક્ષકમિત્ર માત્ર ધ્યાન રાખે. કેટલાક પ્રશ્નો વર્ગમાં ઊંચા અવાજે સમૂહ ગાન કે અનુરણન કરવાથી કાયમી તૈયાર થઈ શકે. (સંસ્કૃત શ્લોક વગેરે) પ્રવાસનો અર્થ છેલ્લા વર્ષોમાં બદલાઈ ગયો છે. પ્રવાસ એ મનની બારીઓ અને હૃદયના દરવાજા ખોલવાનો ઉપક્રમ છે. મોટાભાગનો સમય બસમાં જ પસાર કરીને બાદમાં ભોજનની વ્યવસ્થાઓ અને વધેલો સમય કોઈ પ્રસિદ્ધ સ્થાનની ઓળખથી પૂર્ણ થાય. પ્રવાસ પ્રકૃતિમય અને માહિતીથી મંડિત થયેલો હોય તે જરૂરી છે.

નામાંકિત પ્રકૃતિવાદીઓમાં એરિસ્ટોટલ, કોમેનિયસ, રૂસો, બેઝોડો, સાલ્સમેન, હર્બર્ટ સ્પેંસર, વિલિયમ મેકડૂગલ, બર્નાડ શો, ગાંધીજી, અને રવિન્દ્રનાથ ટાગોર મુખ્ય છે. મુક્ત અને કુદરતી વિકાસ માટે બાળકને જરૂરી તક આપવી તે શિક્ષકની ફરજ છે. આ પદ્ધતિ બાળકને પ્રત્યક્ષ અનુભવ ઉપર ભાર મૂકે છે. માત્ર પુસ્તકોથી મળેલું જ્ઞાન અધુરું છે. તે બાળકને ખોટી આત્મપ્રશંસા તરફ દોરી જાય છે. ખરાં સમયે તેને રડવાનો વારો આવે તેનું પણ બની શકે.

શાળાઓમાંથી સાંસ્કૃતિક પ્રવૃત્તિનો ક્ષય થવા લાગ્યો છે. કોઈ સ્કંદે ગાઈને કાર્યક્રમ કરતું નથી, માત્ર ટેપ, સીડી કે મોબાઈલનો પ્રયોગ કરીને કાર્યક્રમને હંકારી દે છે. નૃત્ય પણ કોઈ ફિલ્મી ગીતના તાલે જલદી તૈયાર થાય. તેથી લાગતાં-વળગતાં બધાને શાંતિ. બધું ફટાફટ. સર્જનાત્મકતા કે વિચારપ્રક્રિયાને કોઈ સ્થાન નહીં. સંગીતના અને સાંસ્કૃતિક પ્રવૃત્તિના જાણકાર શિક્ષક મિત્રો કેટલી શાળાઓ પાસે છે? ચાલો ફરી પચીસ વર્ષ પહેલાંની શાળા ખોલીએ જ્યાં કોઈ વ્યવસ્થા નથી. નળીયાંવાળું વિદ્યાલય છે. ઘોંટી અને પહેરણવાળા ગુરુજી છે, હાથમાં સોટી છે, ઘડીયાં પૂછી રહ્યાં છે અને બાળકો ફાટેલી ચડીએ ધૂળમાં મોજથી બેઠા છે.

વિચારોના મધુવનમાં
પ્રો. રાકેશ પટેલ

ચાલતી શાળાઓને પોતાના નિયમો. ઘરમાંથી બહાર નીકળીને રમતો ન રમતું બાળક ડરપોક બનવાની પૂરી શક્યતા છે. ચીન જેવા દેશ તો સાંજના સમયે ટીવી ઊપર કાર્ટૂન ફિલ્મો પણ બંધ કરી દે છે જેથી બાળકો આભસુ થઈને ટીવી આગળ મંડાયેલા ન રહે. છોકરીઓની સ્થિતિ તો સાવ જ ખરાબ છે. તે તો છોકરી હોવાના નામે ઘરની દિવાલની અંદર પૂરાઈ જાય છે. કેટલાક દ્રષ્ટીવાન માતા-પિતા દિકરીઓને પોતાની સાથે લઈને નવું-નવું બતાવતાં રહે છે.

આપણે બધાં વ્યવહારમાં 'લોકો કરે છે' તેવાં બધાં કામ એકસરખી રીતે કરીએ છીએ ખરો? જેમ કે, કેટલાક લોકો દસ વાગે જન્મે છે અને કેટલાક બે વાગે! કેટલાક મોટી ડીઝી મેળવ્યાં પછી પણ નોકરી ન કરતાં પોતાનો ધંધો જ કરે છે. કેટલાક એમ.બી.એ. કર્યા પછી સાહિત્યકાર બને છે, ઉદાહરણ તરીકે ચેતન ભગત. કેટલાક બેડૂતો વૈજ્ઞાનિક દ્રષ્ટીથી નવી શોધ કરે છે. (જે કામ 'સુષ્ટી' નામની સંસ્થા કરે છે) જો બાળકને પણ સ્વતંત્ર રીતે વિચારીને લાગતું હોય કે હું માત્ર ઉતારો કરીને લખી કાઢું એના કરતાં બોલી જાઉં તો ચાલે? છેવટે તો પ્રશ્ન સમજાવકિતનો છે. વાસ્તવમાં હવે સમય આવી ગયો છે બાળકને વિકલ્પ આપવોનો. શિક્ષક વર્ગમાં કહી શકે: 'તું અમુક પાઠ કે પ્રશ્ન કેવી રીતે પ્રસ્તુત કરવા માગે છે? લખીને, બોલીને કે કોઈ અન્ય માધ્યમથી'. શક્ય છે કે ચાર મિત્રો મળીને તે ઘટનાને નાટકમાં રૂપાંતરીત કરીને વર્ગમાં પ્રસ્તુત કરે તે પણ ચાલે. પ્રાયોગિક પ્રશ્નો લખવાની જરૂરી ખરો? તે તો પ્રયોગશાળાના માધ્યમથી પૂર્ણ છે. ખાલી જગ્યાઓ બાળકો વર્ગમાં એકબીજાને પૂછીને જ તૈયાર કરી શકે. શિક્ષકમિત્ર માત્ર ધ્યાન રાખે. કેટલાક પ્રશ્નો વર્ગમાં ઊંચા અવાજે સમૂહ ગાન કે અનુરણન કરવાથી કાયમી તૈયાર થઈ શકે. (સંસ્કૃત શ્લોક વગેરે) પ્રવાસનો અર્થ છેલ્લા વર્ષોમાં બદલાઈ ગયો છે. પ્રવાસ એ મનની બારીઓ અને હૃદયના દરવાજા ખોલવાનો ઉપક્રમ છે. મોટાભાગનો સમય બસમાં જ પસાર કરીને બાદમાં ભોજનની વ્યવસ્થાઓ અને વધેલો સમય કોઈ પ્રસિદ્ધ સ્થાનની ઓળખથી પૂર્ણ થાય. પ્રવાસ પ્રકૃતિમય અને માહિતીથી મંડિત થયેલો હોય તે જરૂરી છે.

ઓનલાઈન ઈન્સલ્ટ...!! ઓ લાલ દુપટ્ટેવાલી તેરા નામ તો બતા...!!

ચૌદવીના ચાંદ જેવી દેખાય છે... અરે, તારા કપડાંની દયા ખા દયાભાભી... તું પાછલા જન્મે શું દેડકી હતી? કાયમ ફૂદાફૂદ કર્યાં કરે છે... અરે, આંટી હવે ઠપકા પછી લિપકાટી એટલે બુદ્ધી ઘોડી લાલ લગામ... ફુલોડી રાની, જૂઓં કી મલિકા... ઓય ટૂનટૂનની બહેન... બત્તિ, કહી પે નિંગાલે કહી પે નિશાના... ઓ લાલ દુપટ્ટેવાલી તેરા નામ તો બતા... તમે આવી બધી કોમેન્ટ્સ અથવા આનાથીય ખરાબ છોકરીઓ વિશે થતી કોમેન્ટ્સ આંનલાઈન જોઈ છે? સાચ્યે, આજકાલ વિવિધ સોશિયલ સાઈટ્સ પર યુવાન છોકરાઓ કે સ્ત્રીઓ વિશે એમના દેખાવ, ડ્રેસ કે ઉંમર પર કંઈક કોમેન્ટ્સ થતી જોવાં મળે છે, એને કહેવાય છે 'બોડી શેમિંગ...' 'બોડી શેમિંગ' તો સહેલો અર્થ એટલે સ્ત્રીના દેખાવ, બાહ્યરૂપ, ડ્રેસિંગ પરથી એની વાર-તહેવારે મજાક ઉડાવવી, અપમાનિત કરવી... આ વાત અચાનક યાદ કરવાનું કારણ એટલે શ્રીદેવીની છોકરી ખુશી કપૂર સાથે હમણાં જ બનેલી ઘટના... ખુશીએ ગ્લેમર માર્કેટમાં આવવા માટે એનાં ફોટા ખુશી-ખુશી નેટવર્કિંગ પર મૂક્યાં, અને એના વજન બાબતે, આગળ આવેલા પેટ બાબતે અપમાનજનક કોમેન્ટ્સ આવતી થઈ અને ખુશીને એના જવાબ આપવા પડ્યા... સેલિબ્રિટીથી લઈ સર્વ સામાન્ય લોકો કોઈ પણ બોડી શેમિંગની સાણસીમાંથી છૂટી શક્યું નથી... સેલિબ્રિટી અને એમાંય એક્ટર અને મોડેલ્સના કેસમાં થોડાં ઘણાં પ્રમાણમાં બોડી શેમિંગ ચાલી જાય છે. એનું કારણ એટલું જ કે તેઓ તો સુંદર દેખાવાનાં ધંધામાં લાગેલા છે, સારું દેખાવું એ જ એમની મૂડી છે. બીજું પોતાનાં દેખાવ-રૂસીંગ પર ખૂબ પૈસા અને સમય આપવો એમનાં માટે શક્ય છે. એટલે આવા બોડી શેમિંગની ઘટનાને સેલિબ્રિટી 'ફીડબેક' તરીકે એને માનીએ એ અનુસાર પગલાં લેતા હોય છે.

ડામાડોળ થવા લાગે છે. 'દેખાવ ને નહીં એના ગુણોનો જુઓ' એવું શિખવાડનારો આપણો સમાજ આજે આવી ઘટનાઓ ઈન્ટરનેટ અથવા સોશિયલ સાઈટ્સને કારણે આ પાનગી ન રહેતા જગજાહેર થવા લાગ્યું છે. મોટાભાગે હવે મિત્રોમાં થતી કોમેન્ટ્સ હવે સોશિયલ સાઈટ્સ પર થવા લાગી છે... વાત વાળવાની જગ્યાએ હવે વધુ વહેતી થવા લાગી છે. મિત્રોમાં થતી હલકી કોમેન્ટ્સ કે પુસ્તર જોક્સ હવે આંનલાઈન થવાં લાગી છે. ચાર બહેનપણીઓ વચ્ચે થતી વાતો હવે નેટ ચેટિંગમાં આવતાં 'તારો જાનુ વેલેન્ટાઈનને શું અપાવશે?' એવી કોમેન્ટ્સ બીજે ફરતાં થતાં હકીકતમાં એનો કોઈ જાનુ ન હોવા છતાંય એકાદી છોકરી બિચારી-બાપડી બની જાય છે! હવે, આ ફેસબુક પર આવેલી કોમેન્ટ એમના પુરતી ન રહેતા, એમના ફેન્ડ લિસ્ટનાં બસો જણાં અને એ બસોના બીજા બે હજાર લોકોમાં ફરતી થઈ જાય છે... બીજુ બે-ચાર બહેનપણીમાં થતી કોમેન્ટ્સ ભૂલી જવાય છે, જ્યારે અહીં તો ડિલિટ થવાની શક્યતા નથી, ભલું થાય તો પાંચ વર્ષ પહેલાંની મેમરી તરીકે ફરી પેલી કોમેન્ટ બ્લિન્ક થાય અને જો એના લગ્ન થયાં હોય તો પેલો 'જાનુ' નડી જાય! બોડી શેમિંગનો મુદ્દો આટલો જોરશોરથી ચર્ચામાં આવવાનું કારણ એટલે ખુશી કપૂરના ફોટો પર આવેલી કોમેન્ટ્સ, આ કોમેન્ટ પર ખુશીએ આપેલી પ્રતિક્રિયા માત્ર વખાણવા જેવી છે. જરા એના શબ્દોમાં જ જોઈએ લઈએ, 'મને મારા ફોટા પોસ્ટ કરવાં ગમે છે, કારણ કે એ મારાં મનગમતા ફોટો છે. એના પરથી હું સારી દેખાઉં છું કે ખરાબ એ નક્કી કરવાનો અધિકાર મેં કોઈને આપ્યો નથી. જેમને બીજાની કિંમત માત્ર એના બાહ્ય દેખાવ પરથી કરવી છે એમને જરાં પોતાનું ય આત્મનીરીક્ષણ કરી લેવું.'

Hello ફેન્ડસ
સંજય ઘોરાલ

સામાન્ય વ્યક્તિ સાથે બની તો એના પરિણામો ખરાબ આવે છે. એય 'લંગડા', કે એય 'હુંટીયા', એ બત્તી કે પછી આવ્યો 'બાયલો' જેવા શબ્દોથી યુવાનો કે પુરુષો ડિપ્રેશનમાં આવી જાય તો આવી નોટ, આ તો ચાલુ છે, આ તો કેટલાંકને ફેરવે છે, આ તો ઈન્દ્રાણીની જેમ પતિ બદલે છે જેવી કોમેન્ટથી યુવતી-સ્ત્રીઓનું આવી બનતું હોય છે... અને આવી બધી કોમેન્ટ્સ આપણી આસપાસ જ જોવા

એક પંખી રોજ 'સાળી' ઠપાડીને કરે છે ઘાળો નો, એક સાલો ચાણસ રોજ 'સાળી' કરીને પીંખે છે ઘાળો!
- અંકુર શ્રીગાળી

સાંભળવા મળે છે... 'એય, બચ્ચન આવ્યો કે દિપીકા પાદુકોણેની બહેન આવી.' જેમ કોમેન્ટ ફિલ્મી સૌંદર્યના કલ્પનામાં એ વ્યક્તિને ધકેલે છે. અને પછી લોકો મસ્તીથી મજા લૂંટતા રહે છે... બોડી શેમિંગથી યંગસ્ટર્સનો આત્મવિશ્વાસ ડગી જાય છે, બે-ચાર મિત્રો વચ્ચે અપમાન થવાથી અંદરથી ઘૂંટાતા રહે છે અને આવાં દુ:ખી લોકો પછી બદલાવી ભાવનાથી બીજાને ઉતારી પાડવાનું કામ કરે છે... બોડી શેમિંગના કારણે ભણવામાંથી મન ઊઠવા લાગે છે અને કરિયર

સામાન્ય વ્યક્તિ સાથે બની તો એના પરિણામો ખરાબ આવે છે. એય 'લંગડા', કે એય 'હુંટીયા', એ બત્તી કે પછી આવ્યો 'બાયલો' જેવા શબ્દોથી યુવાનો કે પુરુષો ડિપ્રેશનમાં આવી જાય તો આવી નોટ, આ તો ચાલુ છે, આ તો કેટલાંકને ફેરવે છે, આ તો ઈન્દ્રાણીની જેમ પતિ બદલે છે જેવી કોમેન્ટથી યુવતી-સ્ત્રીઓનું આવી બનતું હોય છે... અને આવી બધી કોમેન્ટ્સ આપણી આસપાસ જ જોવા

પણ એવાં ફરકમાં લાખેલી અને એનાં કરતાંય અભદ્ર, અશ્લીલ કોમેન્ટ્સ, યુવતીઓ માટે પુરુષ પ્રધાન સમાજમાં થતી રહે છે. સ્કૂલ-કોલેજની બેન્ચ પર કે પાનના ગલ્લે થતી ચર્ચાઓ કદાચ એ વર્ગ કે નુકસાન સુધી સિમિત હતી, છોકરીઓની ઠહામશકરી કદાચ એટલામાં પતી જતી. પણ આજે નેટના માધ્યમથી એકાદી હલકી કોમેન્ટ, વલ્ગર જોક્ કે કોઈકના શરીર વિશે થતી અભદ્ર વાતો રાતોરાત ખૂણે ખૂણે ફરી વળે છે. સોશિયલ મીડિયા પર જે એકિટવ હશે એને તો ખાસ આ વાત ખબર જ હશે. અને એમાંય જો ફિમેલ હશે તો એણે અવશ્ય બોડી શેમિંગને ફેસ કર્યો હશે.